

mig det korrekt konstitutionelle, og det er, at det rigtige er at forelægge et Lovforslag, thi Ændringer i bestaaende Love kunne efter min Mening ikke foregaa uden gennem et Lovforslag, som vedtages af hvert af Rigsdagens Ting, efter at være behandlet 3 Gange, medens en Rigsdagsbeslutning i Almindelighed kun behandles 2 Gange i hvert af Tingene. Dernæst kommer jeg til Svaret paa det andet Spørgsmaal. Der har den ærede Minister aldeles misforstaaet mig, naar han mente, at det store almindelige Spørgsmaal om Voldgift skulde løses gennem saadanne tilfældige Handelstraktater. Det har naturligvis ikke været min Mening; min Mening har kun været, at det kunde være Vejen til at faa Regeringerne ind paa større almindeligere Traktater, efterhaanden at indføre en saadan Bestemmelse i mindre, diplomatisk Traktater saa vel som i Handelstraktater, og i den Henseende kan det ikke være Ministeren ubekendt, at der gives en Række saadanne Traktater, hvori der findes Voldgiftsbestemmelser. Jeg har en Gang tidligere, for 10 Aar siden, rettet en lignende Forepørgsel til den ærede Minister, og den Gang henviste jeg til, at navnlig Italien har sluttet en Mængde saadanne Traktater, fordi Italien den Gang havde en Udenrigsminister, Mancini, som særlig bestræbte sig for at faa Voldgiftsbestemmelser ind i saa mange af den Slags Traktater som muligt. Det er ogsaa en Misforstaaelse af den ærede Minister, naar han mener, at denne Voldgiftsbestemmelse skulde fastslaa Voldgift i Stedet for diplomatisk Forhandling eller anden mindelig Afgørelse. Det er netop Ministerens Udtryk „i Stedet for“, men det er ikke Meningen. Det er kun Meningen, at det skal være det sidste Middel, naar man ikke paa anden Maade kan blive enig om Fortolkningen af en saadan Traktat. Jeg tror heller ikke det er for sent at faa en saadan Bestemmelse ind endnu; her i Rigsdagen vilde jeg ikke tilraade, at man standser denne Sag, men det er jo muligt, at man paa andet Sted, hvor man ogsaa har et Ord med at sige, vil bestræbe sig for at faa en saadan Bestemmelse tilføjet den mellem Danmark og Spanien sluttede Traktat, og jeg tror, den højtærede Minister vil bekræfte, at det ikke er for sent endnu at faa en saadan Bestemmelse indført.

Bojsen: Ja, jeg anser det som givet, at Tinget er enig i, at det foreliggende Lovforslag bør vedtages, og ligeledes, at der ikke er Anledning til at slette dets Gang gennem Rigsdagen med nogen nærmere Underfølgelse af Details. Sagen er jo let at

overse, men den højtærede Finansminister brugte en Ytring, som jeg gerne vilde have lidt nærmere Svar paa. Finansministeren sagde nemlig, at han vilde gentage her i Salen sin Udtalelse i det andet Ting, som gik ud paa, at han indstændig havde tilraadet Rigsdagen ikke at foretage nogen Forandring i det foreliggende Lovforslag, idet man ikke var sikker paa, hvilken Virkning saadanne eventuelle Ændringer kunde faa med Hensyn til Handelstraktatens endelige Ratifikation. Nu er det jo imidlertid bekendt, at man i det andet Ting har foretaget en Forandring i Lovforslaget, idet Nedsættelsen paa Korktolden kun er gjort gældende for den Tid, Traktaten staar ved Magt. Det er vel ikke sandsynligt, at en saadan Ændring skulde kunne faa nogen Indflydelse paa Traktatens Ratifikation, men efter den Form, den højtærede Finansminister gav sine Udtalelser her som en Gentagelse af en Erklæring i det andet Ting, finder jeg dog Anledning til at sige, at jeg føler mig overbevist om, at hvad i den Henseende Regeringen vilde anse for at være hensigtsmæssigt, vilde kunne ventes gennemført her i Tinget, hvad enten det gjaldt om at vedtage Lovforslaget i dets nuværende Form eller i den Form, hvori det oprindeligt forelagdes fra Regeringens Side.

Finansministeren (Estrup): Ja, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har jo fuldstændig Ret i, at der er foretaget Ændring i Lands Tinget, men den gælder jo kun Tiden, i hvilken vedkommende Bestemmelse skal gælde, og ligesom Regeringen uden al Betænkelse havde indført Tidsgænsen for, naar Loven skulde træde i Kraft, saaledes har Regeringen heller ikke kunnet se, at der er nogen som helst Betænkelse ved at bestemme, naar den skulde træde ud af Kraft igen, vel at mærke, naar det var samtidigt med, at Traktaten blev ophævet; saa kunde det dog egentlig ikke tænkes, at denne Ophevelses-Tidsbestemmelse kunde faa nogen som helst Indflydelse paa Skønnet paa andet Sted om Traktatens Hensigtsmæssighed. I øvrigt var det særlig mine Udtalelser om at afvente Virkningerne paa Proppeindustrien her og om Villigheden til at høde paa mulige Ulemper, der hidrørte fra Lovforslag som dette, som dette Udtryk af mig „gentage“ skulde gælde. Jeg skal til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) udtale min Glæde over, hans sidste Udtalelse, at det ikke fra hans Side er nogen Anse mod det foreliggende Forslag, at det er kommet frem som et